

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Treenighetssøndag – 12. juni 2022

Preiketekst: Luk 24:45-48

Lesetekst I: Jes 6:1-8

Lesetekst II: Apg 17:22-34

Tre momenter ved Luk 24:45-48

Frelsesløftets oppfyllelse

Vi skal stoppe opp for tre momenter ved søndagens preketekst. Det første vi skal stoppe opp for er *frelsesløftets oppfyllelse*. Med Jesu Kristi død og oppstandelse oppfylles Det gamle testamentets tale om frelsen som Gud hadde lovet fra evighet. Jesu død og oppstandelse er det store klimakset i Guds frelseshistorie. Her vendes møll til dur og død til liv.

Jesus og hans død og oppstandelse legges her fram som selve nøkkelen for å forstå Skriftene - dvs. Det gamle testamentet. Her siktes det ikke kun til en håndfull enkelttekster i GT som Jes 53 og Sal 22. Nei, Det gamle testamentet handler i sin helhet om Guds store frelsesplan som leder opp til og når sitt høydepunkt med Jesus fra Nasaret – og da spesielt hans død og oppstandelse. Uten en Kristus-sentrert tolkningsnøkkel til Det gamle testamentet er man dømt til å misforstå tekstene. Jesus irettesatte fariseerne: «Dere gransker skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem – men det er de som vitner om meg!» (Joh 5:39, Bibel 2011) Uten Jesus blir det umulig å forstå Skriftene rett. Se også 1 Kor 15:3-4. Dermed blir det nødvendig med en ny innføring i Skriftene, noe Jesus gir Emmaus-vandrerne i Luk 24:44.

Frelsens budskap

Det andre vi skal stoppe opp for er *frelsens budskap*. Med Jesu død og oppstandelse er frelsesverket fullført. Budskapet som skal forkynnes består av to deler: *omvendelse* og *syndstilgivelse*. Omvendelse har en sentral plass i Lukasevangeliet. Omvendelse er nødvendig (13:3), Jesus kom for å kalle til omvendelse (5:32) og Gud gleder seg over den som vender om (15:7). Begrepet som brukes er «metanoia» som mer bokstavelig betyr «å skifte sinn». Å få del i Guds frelse innebærer et skifte – et brudd med det gamle og en omfavning av det nye. Frelsen er dermed både en frelse *fra* og en frelse *til* – en død *fra* det gamle mennesket og en oppstandelse *til* det nye livet. Dette er kjernen i både frelsen og livet som kristen.

Det andre som skal forkynnes er syndstilgivelse. I Lukas-evangeliet ser vi Jesus instruere disiplene i å be om tilgivelse (Luk 11) og til å tilgi sine medmennesker (Luk 17). Det siste

demonstrerer han selv ved å tilgi den lamme mannen (Luk 5) og kvinnen i Simons hus (Luk 9). Disse to hendelsene tjener som illustrerende eksempler på tilgivelsen Gud vil gi til alle mennesker: «Venn, syndene dine er deg tilgitt.» (Luk 5:20) Dette skal vi få ta til oss!

I Apg, Lukas' andre verk, ser vi at det var dette budskapet om omvendelse og syndenes tilgivelse som ble forkynt: «*Vend om* og la der døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få *tilgivelse for syndene*, og dere skal få Den hellige ånds gave.» (Apg 2:38, min kursivering). Måtte dette budskapet fortsatt få lyde!

Frelsens utstrekning

Det tredje vi skal stoppe opp for i denne teksten er *frelsens utstrekning*. Budskapet om omvendelse og syndstilgivelse er universelt utformet og skal ikke avgrensnes til et knippe enkeltmennesker med særlige behov. Det skal forkynnes for *alle folkeslag* og det begynner i Jerusalem. Lukas-evangeliet beskriver Jesu virke som en reise *til* Jerusalem (9:51) der frelsesverket skal fullføres. Apostelgjerningene, oppfølgeren til Lukas-evangeliet, er derimot en reise *fra* Jerusalem (og *til* jordens ende!) for at frelsen skal meddeles (Apg 1:8). Disse to retningene skisserer to viktige sider i Guds frelsesplan – *til* korset og *ut* i verden.

Håkon Leite

Høgskolelektor med kvalitetsansvar, Fjellhaug Internasjonale Høgskole
hleite@fjellhaug.no